

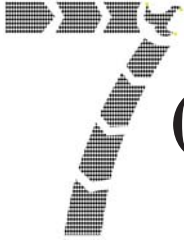

şekspir müzikali

yedi çağ, 2 perde

(şekspir müzikalı)

yedi çağ, 2 perde

söz : W.Shakespeare
müzik : Tolga Çebi

çeviren* : Haluk Bilginer
yöneten-kolaj : Kemal Aydoğan
sahne tasarımı** : Bengi Günay
ışık tasarımı : İrfan Varlı
tasvir tasarımı : Özlem Karabay
hareket düzenleme : Gizem Erdem
afiş tasarımı : Bengi Günay
oyun fotoğrafları : İrfan Varlı
yönetmen asistanları : Toğan Şerif Önay - Gözde Kırgız - Pınar Bekaroğlu

oynayanlar : Haluk Bilginer
Evrin Alasya, Selen Öztürk,
Zeynep Alkaya, Tuğçe Karaoğlu

müzisyenler : Tolga Çebi (keman-klavye) - Çağdaş Özmen (gitar)
Atakan Kundak (davul) - Ufuk Kaan İçli (ud)
Kerem Kırca (perküsyon) - Renan Onur Yengi (bas gitar)
Canberk Fıçıyapan (keman) - Emin Esen (kanun)

ses mühendisi : Oben Fıstıkoğlu

oyun/atölyesi

sanat yönetmeni : Haluk Bilginer tiyatro yöneticisi : Kemal Aydoğan
işletme sorumlusu : Selçuk Aydoğan teknik sorumlu : İrfan Varlı
sahne sorumlusu : Erdal Çiftçi yapım yardımcıları : Emrah Abaka, Diren Özdoğal,
Öykü Esendemir, Asena Çebi gişe : Barış Yaman büro yöneticisi : Rana Doğusal
temizlik : Fatma Eskin güvenlik : Ali Coşkun

*Müzikaldaki bazı bölümlerde, Talat Sait Halman'ın (59. Sone, 60. Sone, 121. Sone, 129. Sone), Sabahattin Eyüboğlu'nun (Hamlet), Sevgi Sanlı'nın, (Kuru Gürültü), Zeynep Avcı'nın (Hırçın Kız), Bülent Bozkurt'un (Fırtına, Macbeth, Size Nasıl Gelyorsa), İrfan Şahinbaş'ın (Kral Lear) ve Can Yücel'in (66. Sone) çevirileri kullanılmıştır. En içten teşekkürlerimizle...

**Terminoloji uyarı: oyun atölyesi'ne göre "sahne tasarımı" terimi hem dekor hem de giysi tasarımı öğelerini içermektedir.

W. Shakespeare

23 Nisan 1564, Stratford-Upon'da doğdu. Belediye başkanlığı, yerel hakimlik görevlerinde bulunan, hali vakti yerinde bir esnafın, John Shakespeare'nin çocuğudur. Ortaokulu, diğer esnaf çocukları gibi eğitim dili Latince olan, King's New Scholl'da okumuştur. Roma Edebiyatı eserleriyle aldığı Latince eğitim sayesinde tanıştığı varsayılmaktadır.

18 yaşındayken, kendisinden 8 yaş büyük Anne Hathaway ile evlenmiştir. Üç çocuğu olmuş, oğlu Hamlet'i 1596'da kaybetmiş. 1585-1590 yılları arasında Londra'da yaşamaya başlamış, ancak bu döneme ait net bilgilere ulaşamamıştır. 1590'ların başından itibaren tiyatro çevresinde tanınır birisi olmaya başlamış. Bu dönemde ortağı olduğu tiyatronun gelirleriyle emlak zengini olmuş, 1610'da Stratford'a oldukça varlıklı dönmüştür.

Doğduğu kentte 1616'da ölmüştür.

1590'larda endüstri haline gelen tiyatrodan pazar hariç hergün oyun sergilenmekteydi. Tiyatrolara talep oldukça iyiydi, her hafta oyun izleyen kişi sayısı 15 bindi. Tiyatrolara olan talep eylül ile aralık ayları arasında çok fazlaydı. Yazları veba salgını olduğundan tiyatrolar Londra dışına turneye çıkarlardı. Ayrıca sarayda da temsiller verilmekteydi.

Sahnede dekor kullanılmadığından abartılı kostümler, sembolik efektler olarak top sesi, havada tel ve makaralar sayesinde uçan doğaüstü tanrısal yaratıklar ve müzik, canlı bir yer tutardı. Bu dönemde oyuncularının belirgin jestlere ve yüksek ses tonuna sahip olduğu sanılmaktadır. Çünkü açık havada, oldukça geniş bir alanda ve seyircilerin bazen oyunculara laf attığı bir oyun düzeni söz konusuydu. Kadınlar oyuncu olarak sahnelerde yer alamıyordu.

Oynanan oyunların dili, şiir dili zaman zaman karmaşık olmasına rağmen talep oldukça fazlaydı. Tiyatro izleyicilerinin bu dilden rahatsız olmamasına; kilisede dinlenen vaazlar, mitolojinin sözlü edebiyat ile aktarılması, tiyatroya gitme alışkanlığı etkili olmaktadır. Buna rağmen "dinlemeye" değil "görmeye" gelen insanların, oyun esnasında, sessizliği bozmasından rahatsız olan oyuncular da vardı.

Oyunların ilk toplu basımı, Shakespeare'in ölümünden sonra ayrı kumpanya (King's Men-Kralın Oyuncuları) tarafından gerçekleştirilmiştir. Editörler tarafından sahne giriş çıkış, mekan ve zaman sistematigine dair bilgilerle donatılmış oyunlar ancak 18.yy.'da basılabilmektedir. 1864'te Cambridge Üniversitesi'nce yayımlanan tek ciltlik Globe baskısı 20.yy.'daki metinlere kaynak olmuştur.

"...Bu dönemin başlıca özelliklerinden olmak üzere, ortaçağ ve halk tiyatrosu özelliklerini taşıyan açık oyun biçimi ile Rönesans klasik burjuva tiyatrosu özellikleri taşıyan kapalı tiyatro biçimi, Shakespeare'nin oyunlarında birlikte varolduğu gibi; gerek tragedya ve komedyanın birbirini bütünlüye bir özellik göstermesi, gerek oyun dili olarak hem konuş, hem de düzyazının içiçe kullanılması, Shakespeare'in çokyönlü ve çok zengin bir anlatımı gerçekleştirebilmesine olanak sağlamış; teatral olan ile dramatik olan, Shakespeare oyunlarında (kendi tarihsel dönemiyle uyumluluk içinde) uyumlu bir bütünlük içinde olmuştur...

Bu yeni biçimin getirdiği ve yaşantı zenginliğinin anlatımına olanak sağlayan çokkatlı oyun yapısının kurulması, Shakespeare'in oyunlarındaki bütünlüğü pekiştiren başlıca özellik olarak yer almıştır. Toplumsal değerlerin, koro yerine, oyun kahramanının karşıtı ya da tamamlayıcısı kişi tarafından temsil edilışı oyunlardaki birey-toplum dengesinin kurulmasına yol açmış; kişilerin çok yönlü karmaşık bireysel yapısı, gerek komedya, gerek tragedya yapısının çok boyutlu hale gelmesine yol açmıştır..." (Aziz Çalışkan Tiyatro Ansiklopedisi)

Tolga Çebi

Müzik (Keman - Klavye - Vokal)

Hacettepe Üniversitesi Devlet Konservatuvarı Keman Bölümü'nden 1995 yılında mezun oldu. Trakya Üniversitesi Devlet Konservatuvarı'nda 3 yıl öğretim görevlisi olarak, Yaylı Sazlar Bölümü Ana Sanat Dalı Başkanlığı'nı yürüttü. **İhtiyaç Molası** adlı müzik grubunun kurucularındandır.

Çeşitli prodüksiyonlarda prodüktörlük ve müzik direktörlüğü yaptı. Reklam cingılları ile film, dizi müzikleri ve çeşitli albümlere keman kayıtları, aranjörlük yaptı. Özel tiyatrolara ve kurum tiyatrolarına oyun müzikleri besteledi. oyun atölyesi'nin **Azrail'in Gözyaşları** (2004), **Othello** (2004), **Atinalı Timon** (2006), **Evlilikte Ufak Tefek Cinayetler** (2007), **Testosteron** (2008) ve **Macbeth** (2010) oyunlarının müziklerini yaptı. Halen Bakırköy Belediye Tiyatroları Müzik Direktörü'dür.

Kemal Aydoğan ile Othello oyunundan sonra konuşmuştuk ilk kez. O günlerde tekst biraz uzundu, 100 sayfa civarındaydı. İlk dört besteyi o yıl yaptım, yani 2005. Diğer besteler 2009'da yapıldı. Her ne kadar düz metni şarkı yapmak zor olsa da, oyunları düşünmek ve Kemal'le yapılan geceli gündüzlü telefon görüşmeleri, bu soruna çare oldu. Kanımca bu da, (en azından kendi adıma) oyuna daha farklı bir müzikal oyun anlayışı getirmiş olabilir. Bu anlayış, hikayeyi daha çok gözeten, sözün (yorumlanan sözün) melodisini bulmaya çalışan bir anlayışın ürünü.

Yaptığım diğer işlerden farklı ki bunun tek bir sebebi yok-. En önemlisi, normalde oyunu referans alan müzik iken, ilk kez müzik referans alınarak çalışılan bir oyun bu. Diğer işlere bakarsak, insana büyük bir yük tabii! Ayrıca şan ve canlı performans meselesi var... Bu gösteride "oyun oynayan şarkı" değil "şarkı söyleyen oyuncular" var bence. Oyundaki şarkılar, anlatımdan uzak, şarkı taklidi yapan oyuncu modeliyle söylenmiyor. Anlatımı öne almak istediğimizden ötürü melodileri zaman zaman temiz çalmaya ve söylemeye karar verdik. Bu da hem bizim, hem de seyircinin hikayeye daha fazla bağlı kalmasını sağlayacak diye düşünüyorum ve umuyorum.

Müziğin türü açısından belirlediğimiz bir yön olmadığını söylememde fayda var. İçinde soytanların olduğu, doğumdan ölüme anlatılan böyle bir kolajda hiçbir türün ya da türsüzlüğün kaygısını gütmedik.

Taât ki bu müzik, doğuyu ve batıyı içeriyor, bizi de içerdigi ölçüde olmasıdır tek dileğim.

Son olarak, Haluk Abi ve Kemal ile başladığımız ve finalinde kocaman bir ekip olduğumuz bu iş beni çok mutlu ediyor, geriyor, heyecanlandırıyor. Birlikte çalıştığım tüm arkadaşlarımı çok seviyorum ve teşekkür ediyorum kendilerine. (Tolga Çebi)

Kemal Aydoğan

Yöneten - Kolaj

D.T.C.F. Tiyatro Bölümü'nden 1987 yılında mezun oldu. 1990 yılında Tiyatro Stüdyosu'nda yapım yardımcısı olarak çalışmaya başladı. 1994-1998 yılları arasında aynı tiyatrodaki yönetici olarak çalıştı. 1999 yılında tiyatro yaşamına başlayan oyun atölyesi'nde, kurulduğu günden bu yana tiyatro yöneticiliği yapmaktadır. oyun atölyesi'nin **Son Gülen İyi Gülermiş** (2000), **Kesmeşeker** (2002) adlı çocuk oyunları ile **Azrail'in Gözyaşları** (2004), **Othello** (2004), **Jeanne d'Arc'in öteki ölümü** (2005), **Atinalı Timon** (2006), **Hırçın Kız** (2006), **Evlilikte Ufak Tefek Cinayetler** (2007), **Testosteron** (2008) ve **Macbeth** (2010) oyunlarını yönetti.

*"Bütün dünya bir sahnedir"**

*"Kah çıkarım gökyüzüne seyrederim âlemi"***

*"Her insanda bir seyirci, bir oyuncu var, konuşan ve yanıtlayan."****

*"Rüzgar gibi özgür olsaydım, yani soyтары olsaydım" *****

Doğuyoruz. Ölüyoruz kimi kadın, kimi erkek olarak. Herkesin kişisel hikayesi bir başkasına benzememekle birlikte, zamanın insan üzerindeki etkisi herkesi birbirine benzer çağlardan, eşiklerden, dönemlerden geçiriyor. Gökyüzünden bakınca "genel çerçevede" hikaye tek ve birmiş gibi görünüyor: İnsan doğar ve ölür. Bu iki "şey" arasında da ömür dediği zamanı deneyimler.

"7" şekspir müzikali doğan ve ölen varlık olan "erkeğin" bu bir ömürlük yolculuğunun genel bir hikayesi ya da masalı. Neden erkek? Çünkü Shakespeare, Jaques'in tiradında kadını değil erkeği anlatır. Müzikalin ana iskeleti olan bu "bütün dünya bir sahnedir" tiradı baştan sona bir erkeği anlatır da ondan. Shakespeare döneminde insan denince öncelikle "erkek" anlaşılıyormuş belli ki. Neyse ki günümüzde bu anlayış yıkılmaya başlıyor yavaş yavaş. "Erkek" halleri üzerine bina ettiğimiz anlatımın karşısında da soyтары ile kadının birleşiminden doğan "Soykarılar" duruyor, "erkek" halimize gülmek, güldürmek için.

2005 yılından beri sürmekte olan müzikal çalışmamız oyun atölyesi'nin 10. yılında seyirciyle buluşacak. "7" şekspir müzikali hem geride kalan 10 yılımızın hem de devam edecek olan geleceğimizi taşıyan bir "şenlik" olsun.

Hamis: Son olarak; 7'de bir bölüm var ki özellikle anmak zorundayım. 5. Çağda "**acıkan şehvet**" bölümünde oynadığımız oyunun biçimi "**Köy Seyirlik Oyunları**"ndan olduğu gibi alınmıştır. "**Köy Seyirlik Oyunları**" benim de mezunu olduğum A.Ü. D.T.C.F Tiyatro Bölümü tarafından araştırması yapılarak –benim de içinde olduğum- öğrenciler tarafından "**Yazıbağı'nda Şenlik**" adıyla, **Nurhan Karadağ**'ın yönetimiyle oynanmıştı. Türkiye Tiyatrosu'nun çok önemli bir kaynağı olduğunu düşündüğüm "**Köy Seyirlik Oyunları**"nın gerek araştırılmasında gerekse oynanmasında başta **Nurhan Karadağ** olmak üzere emeği geçen tüm dönem arkadaşlarıma ve bizlere böylesine önemli bir kaynağın varlığını gösteren, işaret eden tüm "**hocalarımıza**" bu vesileyle en içten saygı ve sevgilerimi sunarım.

ka

* W. Shakespeare, As you like it ** Orj: Kul Nesimi *** G. de Nerval, Ateşin Kızları, çev: Erdoğan Alkan, İthaki Yay.

**** W. Shakespeare, As you like it

Haluk Bilginer

1.2.3.4.5.6.7

Ankara Devlet Konservatuvarı Yüksek Bölümü'nden 1977 yılında mezun oldu. Londra Müzik ve Drama Sanatları Akademisi'nde (LAMDA) ileri tiyatro öğrenimi gördü. 1980 ile 1991 arasında İngiltere'de çeşitli tiyatrolarda rol aldığı oyun ve müzikallerden başlıcaları: *My Fair Lady*, *Kafkas Tebeşir Dairesi*, *Macbeth*, *Pal Joey*, *Belami* (West End'de Ken Hill'in), *Phantom of the Opera*.

İngiltere'de televizyon ve sinema çalışmaları: (TV dizileri): *Eastenders*, *Glory Boys*, *Murder of a Moderate Man*, *Bergerac*, *Memories of Midnight*, *The Bill* (Filmler): *Half Moon Street*, *Children's Crusade*, *Ishtar*, *Buffalo Soldiers*, *Spooks*, *She's Gone*, *The International*. 1990 yılında Tiyatro Stüdyosu'nun kurucuları arasında yer aldı. *Tiyatro Stüdyosu*'nun *Aldatma*, *Kan Kardeşleri*, *Derin Bir Soluk Al*, *Çöplük*, *Histeri* ve *Balkon* oyunlarında başrolleri üstlendi.

Ülkemizde sinema ve televizyon çalışmaları:

TV dizileri: *Gecenin Öteki Yüzü*, *Ateşten Günler*, *Safiyedür Kızın Adı*, *Borsa*, *Son Söz Sevginin*, *Gülşen Abi*, *Eyvah Babam*, *Tatlı Hayat*, *Karanlıkta Koşanlar*, *Cesur Kuşku*, *Sayın Bakanım*, *Yine de Aşığım*, *Sevgili Dünürüm*, *Nerede Kalmıştık*, *Sıkı Dostlar*.

Filmler: *Kara Sevdalı Bulut*, *Ölürayak*, *İki Kadın*, *80. Adım*, *İstanbul Kanatlarımdan Altında*, *Nihavent Mucize*, *Masumiyet*, *Usta Beni Öldürsene*, *Harem - Suare*, *Fasulye*, *Güle Güle*, *Filler ve Çimen*, *Nerdesin Firuze*, *Hacivat ve Karagöz Neden Öldürüldü?*, *Polis*, *Güneşin Oğlu*, *Devrim Arabaları*, *New York'ta Beş Minare*

Rol aldığı oyunlar ve filmlerle birçok ödül kazandı. 1999 yılında *oyun atölyesi*'ni Zühal Olcay'la beraber kurdular. oyun atölyesi'nin *Dolu Düşün Boş Konuş* (1999), *Ayrılış* (2000), *Ermişler ya da Günahkarlar* (2002), *Cimri* (2004), *Jeanne d'Arc'ın öteki ölümü* (2005), *Atinalı Timon* (2006) ve *Evlilikte Ufak Tefek Cinayetler* (2007) oyunlarında oynadı.

Evrim Alasya

Soykarı

Dokuz Eylül Üniversitesi Tiyatro Bölümü'nden 2003 yılında mezun oldu. 1999 yılında Pınar Çocuk Tiyatrosu ve Sahne Oyuncuları'na katıldı. **Lokomotif, Androcles ve Aslan, Mutluluk Dağıtan Eskici, Mavi Pullu Balık, Yel Değirmeni, Fırtına, Ben Bir Kurbağayım, Küçük Kız ve Yıldız, Ayrılık, Deli Dumrul** adlı oyunlarda oynadı. **İhlamlar Altında, Gece Sesleri** dizilerinde ve **Muro** filminde oynadı. oyun atölyesi'nin **Atinalı Timon** (2006) oyununda oynadı.

Eğlenmeyi unuttuğumuz bir dünyada yaşıyoruz artık. Oyun oynamayı, gülmeyi, dalga geçmeyi unuttuğumuz bir dünya...

Sanki oyun oynamak sadece çocukların işiymiş, sanki çocukken oyun oynayıp büyüyünce oyun oynamak ayıpmış, sanki ciddi olmak önemli bir meziyetmiş gibi.... neden?

Biz oynadık, hem de doya doya. Bazen gülerek, bazen ağlayarak, bazen mızıkçılık yaparak, bazen çıkarı olmadan kavgı ederek, bazen doymamacasına bazen de annemizin bizi defalarca akşam oldu diye eve çağırmasına rağmen beş dakika daha oynayabilmek için mücadele ettiğimiz o anki coşkuyla oynadık. Herşeye oyuna başlamadık mı zaten! Gözü tok kim varsa hadi gelsin kara kışla fırtınayı saymazsa düşman müşman göremez bu oyunda hadi gelsin hiç merak etmesin.

Selen Öztürk

Soykarı

Hacettepe Üniversitesi Devlet Konservatuarı'ndan 2004 yılında mezun oldu. Ankara Ekin Tiyatrosu'nda **Cehennemde Bir Mevsim** (2003), Tiyatro Kedi'de **Kamelyalı Kadın** (2004-2005), Tiyatrooyunevi'nde **Beş Yıl Geçince** (2006), **Leonce ile Lena** (2008) oyunlarında oynadı. **Karayılan** (2007), **Bir Varmış Bir Yokmuş** (2008) televizyon dizilerinde oynadı. oyun atölyesi'nin **Hırçın Kız** (2006 -2008) oyununda oynadı, ve oyunun müziğini yaptı.

Tik tak tik tak... Saatiniz kaç acaba? Bakar mısınız?... Bakın bakın korkmayın! Sekiz buçuk mu? Aa yarın mı olmuş, e daha düdüdü.. Ne salı mı, cumartesi mi, ne 2009 mu? Tik tak tik tak

Bir ara dört duvar arasından çıkın şöyle bir dışarı bakın! Bakın bakın korkmayın! Güneş mi açmış? Fırtına mı kopmuş? Sel mi olmuş? Savaş mı çıkmış? E insanlar? Ne.! Tik tak tik tak...

Bir ara aynaya bakın! Bakın bakın korkmayın! Elinizde ne var? Bir çanta? Para? Bilgisayar? Silah? Baston? Artık, top, top şeker, gıngırak yok di mi? Tik tak tik tak....

Şimdi sahneye bakın! Bakın bakın korkmayın! Size göz kırpan ve bir şeyler hatırlatmaya çalışan bir soytarı var! Neyi mi?... Gökkuşağını ilk kez gördüğünüzde verdiğiniz tepkiyi yani gülmeyi yani ah keşke'leri...

ŞİMDİ saatiniz kaç acaba?

Zeynep Alkaya

Soykarı

Anadolu Üniversitesi Devlet Konservatuarı Tiyatro Bölümü'nden 2003 yılında mezun oldu. İstanbul Devlet Tiyatrosu'nun 2004-2008 yılları arasında pek çok oyununda oynadı.

Yaşam, ödünç verilmiş bir şenlik. Ve biz, "unutmak" hastalığına tutulmuş zihinlerimizle, ölüm denen sona yaklaşıyoruz adım adım. Bir gün bu şenliğin biteceğinin farkında olabilseydik eğer, ölümün kıyısında durduğumuzda biriken "keşkelerimizi" biraz olsun azaltabilmek için daha çok çabalardık, daha çok güler, daha çok eğlenirdik, herkes kendi şenliğinin soytarısı olurdu.

Madem ki "Doğan varlık gün ışığını görür görmez, zaman armağanını yok etmeye koyulur" der Şekspir; o zaman bu armağanın tadını çıkarmak, ona sahip çıkmak gerekir.

Tuğçe Karaoğlu

Soykarı

Mimar Sinan Üniversitesi Devlet Konservatuarı Tiyatro Bölümü'nden 2009 yılında mezun oldu.

Hayat: İnişleri çıkışları, ah'ları vah'ları, gülmeleri ağlamaları, keşke'leri, iyi ki oldu'larıyla; isteyene eğlenceli, isteyene ise azap dolu bir süreçtir. Ne yaparsak yapalım, zamanın önüne geçemeyiz ve hepimizin bitiş noktası ayındır; ölüm! Onun için bu süreci lehimize kullanıp, bize verilmiş zamanın tadını çıkartabiliriz.

Anlıyorum ki zaman insanlığın kralı.

Bengi Günay

Sahne Tasarımı

Dokuz Eylül Üniversitesi Tiyatro-Sahne Tasarım Bölümü'nden 2006 yılında mezun oldu. oyun atölyesi'nin **Azrail'in Gözyaşları** (2004) oyununun kostüm tasarımı, **Othello** (2004), **Jeanne d'Arc'in öteki ölümü** (2005), **Atinalı Timon** (2006), **Hırçın Kız** (2006), **Evlilikte Ufak Tefek Cinayetler** (2007), **Testosteron** (2008) ve **Macbeth** (2010) oyunlarının sahne tasarımlarını yaptı.

"Gerçek yolculuk aynı gözlerle yüz değişik ülkeyi dolaşmak değil, aynı ülkeyi yüz değişik gözle görebilmektir.",
"kayıp zamanın izinde" herkese iyi yolculuklar.

oyun atölyesi'nin hayır duası hepimizin üzerine olsun.

İrfan Varlı

Işık Tasarımı

Mimar Sinan Üniversitesi Fotoğraf Bölümü'nden 1998 yılında mezun oldu. 1999 yılında kurulan oyun atölyesi'nde çalışmaya başladı. oyun atölyesi'nin **Dolu Düşün Boş Konuş** (1999) ile **Ayrılış** (2000) oyunlarında ışık teknisyeni olarak görev aldı. Yine oyun atölyesi'nin **Ermişler ya da Günahkarlar** (2002), **Azrail'in Gözyaşları** (2004), **Othello** (2004), **Cimri** (2004), **Jeanne d'Arc'in öteki ölümü** (2005), **Atinalı Timon** (2006), **Hırçın Kız** (2006), **Evlilikte Ufak Tefek Cinayetler** (2007), **Testosteron** (2008) ve **Macbeth** (2010) oyunlarının ışık tasarımı ve uygulamasını üstlendi.

Yeni hiç bir şey yoksa ve yalnız eskiler varsa, eski dünya ne demiş bir nebze de olsa aydınlanalım dedik. Soyla, maharetle, zenginlikle, kuvvetle övünmek boşuna. Yaptıklarımız baki kalan bu kubbede hoş bir sada olarak kalmak için.

Doğarız ve ölürüz. İnsanlığın kralı olan zaman, canı ne isterse onu verir bize, bizim istediğimizi değil.

Zaman, armağanını yok etmeye koyulmadan ve Azrail topuğumuza basmadan, iki yokluk arasındaki varlığımızla, aldığımız nefesi vermeyi bilemeden; mülkün sermayesinin ömürden ibaret olduğu ve bu ömrün masaldan başka bir şey olmadığı onun da yel gibi geçip gittiği hayatta gönlünü hoş tut.

Ah ile vah ile sararıp solma
Yazık şu geçirilen ömre yazık
Bak keyfine eğlencene
Gönlüne neşe saçsın

Ah keşke!...

Özlem Karabay

Maske ve Tasvir Tasarım

Dokuz Eylül Üniversitesi Tiyatro-Sahne Tasarım Bölümü'nden 2005 yılında mezun oldu. Sivas Devlet Tiyatrosu'nda **Oyunun Adı Külkedisi** (2007) oyununun dekor ve kostüm tasarımı yaptı. Çeşitli sinema ve televizyon filmlerinde, reklam ve video müzik kliplerinde sanat yönetmeni olarak çalıştı.

Hayat belki de bir banktır bir parkta... Azami üç nesli yan yana sıralayabilen. Yeni girişler oldukça, en çok oturmuş olanın yerini yeniyi bıraktığı... Yeni, bankın başında, tecrübeli sonunda... Solda hayat, sağda ölüm sürer gider üç nesillik parkın bankında.

Bizden ne istediği gün gibi aşkar olan hayatın önünde kütük gibi durmamı engelleyen, köşelerimizi yuvarlayan, ekdemlerimizi yağlayan, mizaha, groteske, soytanlara, tiyatroya ve tuzlanmış salatalığa şükürler olsun!

Gizem Erdem

Hareket Düzenleme

Bilkent Üniversitesi Tiyatro Bölümü'nden 2000 yılında mezun oldu. Ankara Devlet Tiyatrosu'nda **Ghetto** (2000), Aysa Organizasyon Prodüksiyon Tiyatrosu'nda **Azizname** (2001) adlı oyunlarda oynadı. **Yılan Hikayesi** dizisinde rol aldı (2001). **Hürrem Sultan** (2002-2003) ve **Night Of The Sultans** (2004-2005) dans gruplarında çalıştı. Zeynep Tanbay Dans Projesi'nde (2005-2008) dansçı olarak çalıştı. Dot tiyatrosunun **Vur / Yağmala / Yeniden** (2008-2009) projesinde yer aldı.

Seyirci tarafından bakınca: bir oyun var ve izlemeye gelinmiş. Bu işin bir yanı, bir diğer yanı da iki ay boyunca, benim de dahil olduğum, eğlencesiyle, yorgunluğuyla, bitmeyen saatleriyle, disipliniyle, müziğiyle, emeğiyle, emekçisiyle, düşüncesiyle, özverisiyle bir prova süreci. oyun atölyesi'ne teşekkür ederim.

Oben Fıstıkoğlu

Ses Mühendisi

İzmir Atatürk Endüstri Meslek Lisesi Elektronik Bölümü'nden 2000 yılında mezun oldu. İzmir'de birçok müzisyene ses teknisyeni ve müzisyen (2000-2004) olarak eşlik etti. **Galatasaray ITM**'e (2004) girdi. Öğreniminin 2. senesinde asistan olarak öğretmenliğe başladı. Galatasaray ITM'den 2007 yılında mezun oldu ve sınavına dahil olup diplomasını aldı. 2005 yılından beri Galatasaray ITM'de öğretim görevlisi olarak çalışmaktadır.

Bazı işler vardır ki mesleğin kendisinden çok hayata deneyim katar. Bir ömür sürdü soundcheck. Doğduk , .. , .. , .. , .. , öldük. Hayattaki boşlukları dolduran bütün çalışma arkadaşlarıma sonsuz teşekkürler..

Çağdaş Özmen

Gitar

Doğu Akdeniz Üniversitesi İnşaat Mühendisliği Bölümü'nü bitirdi. Aynı yıl **Musicians' Institute USA, Guitar Institute Of Technology (GIT)**'ye kabul edildi. Burada elektrik gitarın önde gelen isimlerinden olan Scott Henderson, Robben Ford, Steve Lukather, Carl Verheyen, Ross Bolton, Keith Wyatt ile çalıştı. Rock, Blues, Funk, Jazz stillerine yoğunlaştı ve müzik çalışmalarına **GIT**'deki eğitiminin ardından İngiltere'de devam etti. Performans ve stüdyo çalışmalarının yanında Modern Müzik Akademisi'nde ve Kadir Has Üniversitesi'nde öğretim görevlisi olarak çalışmaktadır.

Atakan Kundak

Davul

İstanbul Üniversitesi Devlet Konservatuvarı Vurmali Çalgılar Bölümü'nde öğrenimine devam etmektedir. 2000 yılından bu yana pek çok caz, klasik müzik, pop ve vurmali çalgılar topluluğunda çalıştı. 2003 yılında, kurucularından olduğu **Carnaval Turco** perküsyon grubu ile çalışmalara devam etmektedir. Sosyal sorumluluk projesi D.r.u.m bünyesinde direktörlük yaptığı perküsyon grubu ile bir çok etkinlikte yer aldı. 2006 yılında İstanbul Üniversitesi Devlet Konservatuvarı Senfoni Orkestrası ile Almanya'da düzenlenen European Youth Festival'de Türkiye'yi temsil etti. 2006 yılından beri çeşitli sanat merkezlerinde davul ve perküsyon öğretmenliği yapmaktadır.

Ufuk Kaan İçli

Ud

1999 yılından bu yana Yurdal Tokcan'la çalışmaktadır. 2006 yılında Tunus'ta düzenlenen "Jeunes Virtuoses a Enneima Ezzahra" uluslararası festivale Türkiye'yi temsilen ud solisti olarak katıldı. Buradaki çalışmalar aynı isimle albüm olarak da yayınlandı. Girit'te Ross Daly tarafından düzenlenen Labyrinth Müzik Okulu'ndaki(2008-2009) ud seminerine ud hocası olarak katıldı. **Sazistanbul**'u kurdu. Türkiye'de ve yurtdışında birçok organizasyonda görev aldı. İstanbul Teknik Üniversitesi Devlet Konservatuvarı'nda öğrenimine devam etmektedir.

Kerem Kırca

Perküsyon

Müzik öğrenimine 1990 yılında Mehmet Gürgün ve Ilgaz Benekay'ın klasik ve flamenko gitar dersleri ile başladı. **Ilgaz Benekay Flamenko Topluluğu**'nda (1996-1999) gitar ve vurmali çalgılar çaldı. Carlos Robles, Manuel Reina ve Rafael de Alcala ile flamenko dansa eşlik çalıştı. Marco de Ana, Asime Can, Mirta Alonso flamenko dansçılarına cajon çaldı. 2001 yılında Engin Gürkey'den Latin Perküsyon ve frame drums dersleri aldı ve Engin Gürkey Percussion Ensemble bünyesindeki konserlerde yer aldı. 1998 yılından beri kurucularından olduğu **Andaluz Flamenko Topluluğu**'nda ve **Flamenko Bosforo Topluluğu**'nda profesyonel olarak flamenko yapmaktadır. Ayrıca **El Pluma Band**, **Soundbox Percussion**, **Bateria Sambistanbul** ve **Lunatiko Flamenko** gruplarında perküsyon çalmakta, **İncesaz**, **Bilal Karaman Project**, **Sitabas** gibi çeşitli etnik caz projelerinde yer almaktadır.

Renan Onur Yengi

Bas Gitar

1991 yılında Timur Selçuk Müzik Okulu'nda armoni - solfej ve flüt eğitimine başladı. 1995 yılında flüt eğitimini bırakarak Ahmet Güvenç ile bas gitar eğitimine başladı. Yine 1995 yılında Gürol Ağırbaş ile ileri bas teknikleri eğitimine devam etti. 1996 yılında Gülay Eralp ile profesyonel sahne çalışmalarına başladı. O tarihten bu yana sahne ve stüdyo çalışmalarında pek çok ünlü isme eşlik etti.

Canberk Fıçıyapan

Keman

Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Devlet Konservatuvarı Keman Bölümü'nden 2010 yılında mezun oldu. 1999 yılında Trakya Üniversitesi Devlet Konservatuvarı'nda Ferhat Agamalızade Keman Sınıfı'nda öğrenimine başladı. 2001 yılında Erol Tarkum ile bir sene çalıştıktan sonra 2002 yılında Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Devlet Konservatuvarı'na geçiş yaparak Prof. Saim Akçıl ve Nilay Karaduman Yağan ile çalışmalarına devam etti. 2007 yılında **YaunGenç** Orkestrası'nın 2. keman grup şefliği görevini üstlendi. Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Devlet Konservatuvarı Senfoni Orkestrası Konzerthmeisterliği'ni yaptı.

Emin Esen

Kanun

Müzik çalışmalarına Halil Karaduman ile başladı. 2004 yılında Almanya, 2005 yılında ise Hollanda'da Türk Tasavvuf ve Klasik Türk Müziği'ni tanıtım amacıyla bir çok konserlerde görevlendirildi. TRT'nin radyo ve tv programlarında ve pek çok sahne çalışmasında görev aldı. Konya Selçuk Üniversitesi Dilek Sabancı Devlet Konservatuvarı Türk Sanat Müziği Bölümü'nde öğrenimine devam etmektedir.

7 (Şekspir Müzikali) Sözlüğü*

SHAKESPEARE: Rabelais'e uyguladığımız çözümleme, Shakespeare tiyatrosunun örgütlenmesindeki temel karnaval ögesini keşfetmemize de yarardı. Bu öge, onun oyunlarındaki ikincil, soytarıca motiflerle ilgili değildir yalnızca. Doğrudan ya da dolaylı, taç takma ve almaların mantığı, bu oyunlardaki ciddi öğeleri de örgütler. Her şeyden önce "şu hayatın düzeninden tam bir kurtuluş için bir zorunluluk ve bunun mümkün olduğuna dair sağlam bir inanç," Shakespeare'in korkusuz, ölçülü (ama kinik olmayan) gerçekçiliğini ve dogmatizmden kaçınmasını belirler. Bu radikal değişim ve yenilenmelerin pathos'u, Shakespeare'in dünya bilincinin özüdür. Bu, onun, etrafında olup biten çığır açıcı büyük değişimleri görmesini, ama onların sınırlarını da fark etmesini sağlamıştır.

Shakespeare tiyatrosunun pek çok dışsal karnavalesk özelliği vardır: maddi bedensel alt bölgelere, müphem müstehcenliklere ve popüler şölen sahnelerine ait imgeler. (Sayfa 304)

GROTESK: Tam da oluş ve büyüme edimlerini, varoluşun ebedi, tamamlanmamış, bitmemiş doğasını ele geçirmeye çalışır. Grotesk imgeler, oluşun iki kutbunu aynı anda sunar: Uzaklaşan, ölmekte olanla yeni doğmakta olanı. Bu imgeler, iki bedeni bir beden içinde gösterir: tomurcuklananla, bölünmekte olan hücreyi. İleri yaş gebedir, ölüm hamiledir. (sayfa 80)

TAKLİT: Halk şenliklerinin vazgeçilmez öğelerinden biri taklitti, yani giysilerin ve toplumsal imgenin yenilenmesi. Başka bir temele göre, hiyerarşik düzeylerin tersine çevrilmesiydi: "Deliler Bayramı"nda soytarı kral ilan edilir, şaklabanın biri baş rahip, piskopos ya da baş piskopos seçilir. (...) Elbiselerin tersyüz edilerek giyilmesi ve pantolonların başa geçirilmesinden, dalga geçilen sahte kralların ve papaların seçilmesine kadar aynı topolojik mantık hüküm sürüyordu: yukarıdakini aşağı kaydırma, yüce ve eskiyi, son şeklini almış ve tamamlanmış olanı ölüm ve yeniden doğum için maddi bedensel alt bölgelere gönderme. (Sayfa 109)

CİDDİYET: Gülmenin karşısında duran Ortaçağ ciddiyeti, bir yandan korku, zayıflık, tevazu, teslimiyet,

yalan, riyakarlıkla diğer yandan da şiddet, bastırma, tehditler, yasaklamalarla doluydu. Gücün sözcüsü olarak ciddiyet korkutucu, talep edici ve yasaklayıcıydı. Bu nedenle insanlara güvensizlik aşıldı. Ciddiyetin resmi bir havası vardı ve ciddiyete, resmi olan her şeye yaklaşıldığı gibi yaklaşıldı. Ciddiyet ezdi, korkuttu, sınırladı, yalan söyledi ve riyanın arkasına gizlendi. Ciddiyet tamahkardı, kısıtlamalara bağlıydı. Şenlik meydanında ve ziyafet sofrasında maskesi düşürüldüğünde ise gülme, çalgınlık, uygunsuz davranışlar, sövgüler, küfürler, parodiler ve gülünçleştirilen taklitler biçiminde başka bir hakikat kendisini hissettiriyordu. Tüm korkular ve yalanlar, maddi bedensel şenlik ilkesinin karşısında dağılırdı. (sayfa 121)

GÜLME: Ne var ki Ortaçağ gülmesi, zamanın kesintisiz akışının öznel, bireysel ve biyolojik bilinci değildir. Tüm insanların toplumsal bilincidir. İnsan, zamanın bu akışını şenlikli Pazar meydanında, karnaval güruhunun içinde, farklı yaş gruplarından ve toplumsal kastlardan başka bedenlerle temasa girerek deneyimler. Sürekli olarak büyüyen ve yenilenen bir topluluğun üyesi olduğunun farkındadır. Halkın şenliklerinde, gülmenin yalnızca doğaüstü huşu karşısında değil, kutsal olan karşısında, ölüm karşısında da bir zafer ögesi sunmasının nedeni budur; bu gülme, aynı zamanda, gücün, dünyevi kralların, dünyevi üst sınıfın, ezen ve kısıtlayan herkesin her şeyin maluliyeti anlamına gelir.

Ortaçağ gülmesi, dünyanın gizeminden ve iktidardan kaynaklanan korkuyu mağlup ettiğinde, hem dünyanın gizemini, hem de iktidara ilişkin hakikatin peşesini düşürdü. Övgüye, dalkavukluğa, riyakarlığa karşı çıktı. Sövgülerde ve kaba sözcüklerde ifade edilen bu gülme hakikat, iktidarı itibarsızlaştırdı. Ortaçağ soytarısı, işte bu hakikatin habercisiydi. (Sayfa 119)

SÖVGÜ – ÖVGÜ: Pazar meydanının popüler şenlikli dili, överken söver, söverken över. Bu iki yüze sahip eski Roma Tanrısı Janus gibidir. İkili bedene sahip nesneye, ikili bedene sahip dünyaya hitap eder (zira bu dil her zaman evrenseldir); aynı anda hem ölmekte hem de yeniden hayat bulmakta olana,

geleceği doğurmakta olan geçmişi önerir. Belki övgü, belki sövgü baskın çıkar, ama biri her zaman ötekinin içine geçmenin eşliğindedir. Övgü gizlice sövgü içerir; sövgüye gebedir ve bunun tam tersi de doğrudur, yani sövgü de övgüye gebedir. (Sayfa 448)

KARNAVAL GÜLÜŞÜ: Bu, herşeyden önce şenliğe özgü bir gülüştür, dolayısıyla da herhangi tek bir komik olaya verilen bireysel bir tepki değildir. Karnaval gülüşü, tüm halkın gülüşüdür. İkincisi, ufku evrenseldir; karnavala katılan katılmayan herkese yönelen bir gülüştür. Tüm dünya, gülünç yüzüyle neşeli göreceliği içinde görülür. Üçüncüsü, bu gülüş müphemdir; hem neşeli ve zafer dolu, hem alaycı ve taklitçidir. Söyler ve inkar eder. Gömer ve hayat verir. Karnaval gülüşü işte böyle bir şeydir. (sayfa 38)

GROTESK GERÇEKÇİLİK: Grotesk gerçekçiliğin temel ilkesi itibarsızlaştırmak, yani yüksek, ruhani, ideal, soyut olan herşeyi yukarıdan aşağı indirmektir; yukarıdakileri maddi düzeye, çözülmez bütünlükleri içinde dünya ve bedenin alanlarına aktarmaktır. (sayfa 46)

BEDEN: Beden ve bedensel hayat grotesk gerçekçilikte, kozmik ve tüm bir halka ait olmak gibi bir karaktere bürünür; burada sözü edilen, modern anlamda beden ve onun fizyolojisi değildir, zira bireyselleştirilmiş bir şey söz konusu değildir. Maddi bedensellik ilkesi biyolojik anlamda bireyde ya da burjuva egosunda değil, halkta, sürekli büyüyen ve yenilenen bir halkta barınır. İşte bedensel olan her şeyin heybetli, abartılı ve ölçüye gelmez oluşu da bundandır.

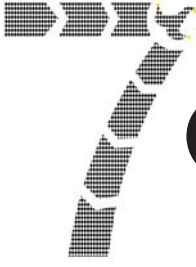
Bu abartma, olumlu ve iddialı bir karaktere sahiptir. Bu bedensel hayata ait imgelerin önde gelen temaları doğurganlık, büyüme, bardaktan taşarcasına bir bolluktur. Bu hayatın tezahürleri, tecrit edilmiş biyolojik bireye, Mahrem egoist “ekonomik insana” değil, tüm bir halkın kolektif geçmişine işaret eder. Bolluk ve tüm bir halka ait olma unsuru da, gündelik hayatın kasvetini değil, bedensel hayatın tüm imgelerinin neşeli ve şenlikli karakterini belirler. Maddi bedensellik ilkesi muzaffer şenliklilik ilkesidir, “herkesin davetli olduğu bir ziyafettir.” (sayfa 47)

ZAMAN: Grotesk imge dönüşüm halinde olan bir fenomeni yansıtır: doğumdan ölüme, büyümekten oluşa doğru giden henüz tamamlanmamış bir metamorfoz.(...) Zaman, gelişimin birbirine paralel (aslında eşzamanlı) iki aşaması olarak verildi: başlangıç ve son, kış ve bahar, ölüm ve doğum. (sayfa 52)

KARNAVAL: Karnaval insanlar tarafından seyredilen bir gösteri değildir; insanlar onun içinde yaşarlar, herkes ona katılır, zira karnaval fikrinin kendisi bütün insanları kucaklar.(...) Karnaval, halkın, gülmeye dayanarak örgütlenen ikinci hayatıdır. Şenlikli bir hayattır. (Sayfa 33)

*Alıntılar: Rabelais ve Dünyası, Mihail Bahtin, Ayrıntı Yayınları, çev: Çiçek Öztekin

(şekspir müzikalî)

yedi çağ, 2 perde

ALINTI YAPILAN ESERLER

- Sonnets (Soneler)
- The Passionate Pilgrim – XII
(Şiir) (Ateşli Yolcu – XII)
- As You Like It (Beğendiğiniz Gibi)
- The Winter's Tale (Kış Masalı)
- King Lear (Kral Lear)
- Hamlet, Prince of Denmark (Hamlet)
- A Midsummer Night's Dream
(Bir Yazdönümü Gecesi Rüyası)
- Troilus and Cressida (Troilus ve Kressida)
- Romeo and Juliet (Romeo ve Juliet)
- Much Ado About Nothing (Kuru Gürültü)
- King Henry the Fifth (V. Henry)
- Othello, the Moor of Venice (Othello)
- Antony and Cleopatra
(Antonius ve Cleopatra)
- The Tempest (Fırtına)
- Julius Caesar
- The First Part of King Henry the Fourth
(IV. Henry – I. Bölüm)
- King Richard the Second (II. Richard)
- Macbeth
- Pericles

I. PERDE

OYUNCU:

Yeni hiçbir şey yoksa yalnız eskiler varsa
Acaba eski dünya neler demiş görelim
Onlar mı üstün, biz mi, bu işin ustası kim,
Yoksa dönüp dolaşıp aynı yere mi geldik?

(59. Sone'den derleme, Çev. Talat Sait Halman)

Dinen dalgalar gibi kayalık kıyılarda
Sonlarına koşuşur ömrümüzün anları,
Hızla yuvarlanırlar çırpınarak ardı ardına
Tutmak istencesine öne atılanları,

Gençliğe vergi olan süsü zaman didikler,
Derin çizgiler kazar güzelliğin alnına,
En gözde varlıkları canavarlar gibi yer,
Kimse karşı duramaz amansız tırpanına;

Doğan varlık gün ışığını görür görmez
Zaman, armağanını yok etmeye koyulur.
(60.Sone'den derleme, Çev. Talat Sait Halman)

Aklın dengesi bozulmuşsa,
Yüce müzikten etkili bi çare,
Daha huzur verici bir ilaç yok, ilaç yoktur.
(Fırtına – Prospero, Çev. Bülent Bozkurt)

SOYKARILAR

Bütün dünya bir sahnedir,
Ve kadın erkek ancak birer oyuncu:
Sırası gelen girer,
Sırası gelen çıkar.
Nice roller oynar ömür boyu
Yedi perdelik bir ömürdür
Yedisinden yetmişine
Bir erkeğin oyunu.
(As You Like It – Jaques, Çev. Haluk Bilginer)

I.

İlk önce,
Annesinin kucağında
Süt emen
Ağlayan
Ve kusan
Bi bebektir.
(As You Like It – Jaques, Çev. Haluk Bilginer)

OYUNCU:

Annem avaz avaz bağırması amma
Gelgelelim tam da o sırada
Gökte bi yıldız dans etmiş
Ben o yıldızın altında doğmuşum.
(Kuru Gürültü – Beatrice, Çev. Sevgi Sanlı)

Bir kadın beni karnında taşıdığı için
Minnet borçluyum ona
Beni büyüttüğü için
En derin saygılarımı sunarım ona.
(Kuru Gürültü – Benedick, Çev. Sevgi Sanlı)

SOYKARILAR:

Yürü yavrum yürü yürü yola koyul sen,
Ancak böyle gidenler yol alır!
Gönlü şen olan bütün gün yol alır
Dertliler yorulur yolda kalır!
(The Winter's Tale – Autolycus, Çev. Haluk Bilginer)

OYUNCU:

Efkar basınca kimsenin şaklabanlığına gülmem.
Kamım acıkınca yerim,
Keyfinizi bekleyemem
Uyku bastırınca uyurum,
Elalemden bana ne?
Neşelenince gülerim,
Kimsenin sırtını sıvazlamam,
Kimsenin nabzına göre şerbet merbet vermem.
(Kuru Gürültü – Don John, Çev. Sevgi Sanlı)

SOYKARILAR:

Doğduğumuz anda,
Şarlatanlarla dolu bu koca sahneye geldik diye
Basanz çığılı.
(*King Lear – King Lear, Çev. Haluk Bilginer*)

OYUNCU:

Zamanın tohumlarına bakıp anlayabilerseniz
Hangi tane büyüyecek, hangi tane kalacak,
Zamanın tohumlarına bakıp anlayabilerseniz
Hangi tane büyüyecek, bana da söyleyin o zaman.
(*Macbeth – Banquo, Çev. Bülent Bozkurt*)

SOYKARILAR:

Hey oğul güzel oğul,
Avucunda tuttuğun saat, ecele akar
Sen ay gibi büyüüp serpilirken
Hepten çöker kim varsa seni seven
Yok edişin tanrıçası tabiat
Hünerini sende kanıtlayacak tabiat
Sen yol aldıkça o seni geri çekecek
Zamanın seni rezil ediş görülecek
Şimdi onun gözdesisin ama kork ondan,
Seni hep elinde tutmayacak sen kork ondan
Ertelese de er geç hesap kapanacak,
Bil ki seni zamana kurban edecek.
(*126. Sone, Çev. Haluk Bilginer*)

2.

Sonra elinde okul çantası
Sabah sabah, mahmur gözlerle
Ayaklarını sürüye sürüye
Salyangoz hızıyla
Mızızlılana mızızlılana
Okula giden oğlan.

(*As You Like It – Jaques, Çev. Haluk Bilginer*)

OYUNCU:

Olmak ya da olmamak?
Budur soru!
Kör talihin sillesiyile, acı çekmek mi daha onurlu,
Yoksa dertler denizine karşı ayaklanıp

Bunu bitirmek mi?

Ölmek: Uyumak sadece.

Bir uykuya dalıp yürek acısını,

Bedenin çekmeye mahkum olduğu eziyeti dindirmeyi,
Canı gönülden istemek.

Ölmek: Uyumak.

Uyumak: Belki de rüya görmek.

İşte dert orda: Bu fani kalıptan sıyrıldıktan sonra

O ölüm uykusunda kim bilir ne rüyalar

Görürüz düşüncesi durdurur bizi.

İşte bu düşüncedir, yaşamayı başa bela eden şey.

Oysa bu beladan bir hançerle kurtulmak varken

Neden katlanır insan;

Zamanın sillesine, zalimin zulmüne, gecikmiş adalete,

Mevki sahibinin cakasına,

Yüzsüzün erdemi aşağılamasına,

Çileli şu hayatın yükü altında ezilmeye?

Ama gel gör ki,

Dönüşü olmayan o meçhul ülkenin o meçhul kabusu

Bizi malum belalara katlanmaya mecbur ediyor.

Tereddütün karanlığı,

Kararlılığın parlak rengini solduruyor.

İşte bu yüzden nice coşkulu atılım

Yolundan vazgeçip, varlığını kaybediyor.

İşte bilinç hepimizi böyle korkak ediyor.

(*Hamlet, Prince of Denmark – Hamlet, Çev. Haluk Bilginer*)

SOYKARILAR:

Şunlar kulağına küpe olsun

Ağızdan çıkanı kulağın duysun

Olmayacak duaya amin deme.

Samimi ol ama laubali olma.

Her tanıştığını dost sanma

Dost olduklarını da yabana atma.

Kavga etmekten sakın,

Ama kavga kaçınılmazsa

Gözünü budaktan sakınma,

Onlar korksun senden, sen korkma.

Eleştiriye kulak ver ama kendi fikrini de koru.

İki dinle bir söyle,

Bütçene göre giyin aşırıya kaçma,

Zevkli ol, rüküşlükten kaçın.

Ne borç al, ne borç ver

Borç verme, hem parandan hem dostundan olursun

Borç alma, savurgan olursun.
Alma savurgan olursun.
Kendine karşı dürüst olan
Sahtekarlık yapamaz başkasına.

(Hamlet, Prince of Denmark – Polonius, Çev. Haluk Bilginer)

OYUNCU - SOYKARILAR:

Şimdiden ötesini düşünmeyen
Yarını da bugün gibi sanan
Çocuk kalmak isteyenlerdik biz.

(The Winter's Tale – Polixenes, Çev. Haluk Bilginer)

SOYKARILAR:

Ben babanın ruhuym,
Hayattayken işlediğim suçlar temizlenene kadar
Geceleri dolaşmaya gündüzleri de
Ateşlerde yanmaya mahkumum.
Çilehanemin sırlarını ifşa etmem yasak
Sonsuzluğun izahı etten kemikten kulaklar için değil.

(Hamlet, Prince of Denmark – Ghost, Çev. Haluk Bilginer)

OYUNCU:

Şu işe bak hepsi sıvışmış.
Ben uyurken, gitmişler.
Olmayacak şeyler gördüm. Olamayacak şeyler.
Öyle bir rüya gördüm ki
İnsanın aklı yetmez, anlatmaya.
Bu rüyayı anlatan eşşek olsun.
Şeymişim...Yok anlatılmaz. Eee şeymişim...Yok yok.
Eee şeyim varmış...Ben şeymişim...
O şeyin ne menem bir şey olduğunu
Anlatmaya kalkan eşşek glueşsektir.
Öyle bir şey:
İnsan gözü duymamıştır, insan kulağı görmemiştir,
İnsan eli tatmamıştır, insan dili dokunmamıştır.
Öyle bir rüya ki bu, bu dipsiz rüya
Dayanmaz insan kalbi, bunu anlatmaya.

(A Midsummer Night's Dream – Bottom, Çev. Haluk Bilginer)

OYUNCU:

Gözü tok kim varsa şu dünyada
Yaşamayı seven şu açık havada
Kendi aşını kendisi bulan
Bulduyuyla yetinen buna da şükür diyen

Karakışla fırtınayı saymazsa
Düşman müşman göremez burada.
Hadi gelsin.
Hiç merak etmesin.

(Size Nasıl Geliyorsa – Amiens, Çev. Bülent Bozkurt)

3.

Sonra aşık-
Körük gibi iç çeker
İçin için yanar gönlü
Sevdiğinin kaşına gözüne
Şarkı söyleyerek geçer ömrü.

(As You Like It – Jaques, Çev. Haluk Bilginer)

OYUNCU:

Bir yaz gününe mi benzetsem seni?
Çok daha güzelsin çok daha sıcak
Sert rüzgarlarla savrulur ya bahar çiçekleri
Ve yazın miadı dolar çabucak:
Kavursa da bazen güneş bizi
Zaman zaman soldursa da bedenimizi
Her çiçeğin solar bir gün yüzü
Zaman acımasız бүker belimizi.
Ama hiç bitmez sende sonsuz yaz
Sendeki güzellik her zaman baki
Ölüm bile alamaz seni gölgesine.
Sendeki güzellik her zaman baki
Senin yüceliğinle kurulan bu mısırlar
Zamanı aşır sonsuzluğa varacak
Nefes aldıksa insan gördükçe gözler
Bu şiir sana daima hayat verecek.

(18.Sone, Çev. Haluk Bilginer)

SOYKARILAR:

Aşk, aşk, sadece aşk, hep aşk!
Kaçamaz aşkın okundan
Ne erkekler ne kızlar
Saplanan kurtaramaz yakayı
Saracağına kaşır yarayı.
Ufak ufak ölürlər
Oooooooooo, oooooooooo diye
Ufak ufak ölürlər
Oooooooooo, ohhhhhhhhhhh diye

Offffflar döner ooooohhhhhlara
Vahlarr döner hahlara.
Ufak ufak ölürlər off diye, aşk böyledir
Ufak ufak ölürlər ohh diye, aşk böyledir
(*Troilus and Cressida* – *Pandarus*, Çev. Haluk Bilginer)

OYUNCU:

Nasıl parlayacağını öğretiyor ışığa
Gecenin ziyneti dolunay gibi
Ne layık kimse bulunur ona
Ne de değerini ölçen biri.
Gecenin ziyneti dolunay gibi
(*Romeo and Juliet* – *Romeo*, Çev. Haluk Bilginer)

SOYKARILAR:

Aşk olanı anlamamanın yolunu öğretmişlerdi bana
O belirtilerin hiçbiri yok sende ama
(*As You Like It* – *Rosalind*, Çev. Haluk Bilginer)

OYUNCU:

Yok ya... Neymiş o belirtiler?
(*As You Like It* – *Orlando*, Çev. Haluk Bilginer)

SOYKARILAR:

Çökük avurtlar ki sende yok
Yorgun gözler ki sende yok
Huysuzluk ki sende yok
Üç günlük sakal ki sende yok
Pantolon askısı düşük
Şapka kurdelaşı gevşek
Gömlek düğmeleri kopuk
Pabucun bağları çözük olmalı,
Bakımsızlık, hırpanilik paçalardan akmalı
Ama sen böyle değilsin
İki dirhem bir çekirdeksin.
Bence sen başkasından ziyade
Kendine aşık gibisin.
(*As You Like It* – *Rosalind*, Çev. Haluk Bilginer)

OYUNCU:

Kimi soyuyla övünür kimi maharetiyle
Bazısı zenginlikle, bazısı kuvvetiyle
Kimin de giyim kuşam zevksizdir göze batar
Kiminde şahin, tazi, kiminde vardır atlar

Bana ne bunlardan senin sevgin varken
Benim bir sevgim var üstündür her birinden.
(*91.Sone'den derleme*, Çev. Haluk Bilginer)

SOYKARILAR:

Elde edilene kadar melektir,
Melektir arzulanan kadın
Erkeğin gözünde.
Asıl zevk peşinde koşmaktır
Bu vardır aşkın özünde.
Hiç bir şey bilmiyordur bunu bilmiyorsa kadın:
Ele geçtin mi kölesin geçmedikçe sultan.
(*Troilus and Cressida* – *Cressida*, Çev. Haluk Bilginer)

OYUNCU:

Sıradan, çirkin,
Değersiz, ne varsa
Biricik, değerli
Güzel kılar aşk.
Gözü kördür aşkın
Hayaliyle görür.
(*A Midsummer Night's Dream*, *Helena* – Çev. Haluk Bilginer)

SOYKARILAR:

Yarın sevgilliler günü ya
Sabah erkenden
Bu genç kız
Senin kapına gelecek
Sevgilin olmaya.
Delikanlı kalktı, kuşandı,
Araladı kapıyı.
İçeri girdi kız,
Ama kız çıkmadı dışarı.
Ayıp ayıp çok ayıp
Ama ayıbın yolları kayıp
Fırsatını buldu mu
Erkek bakmaz ayıba.
Kız dedi ki: Hani evlenecektik,
Öyle demiştin koynuma girmeden önce.
Oğlan da dedi ki: Doğruya doğru
Öyle demiştim ama
Keşke girmeseydin
Evlenden koynuma.
(*Hamlet, Prince of Denmark* – *Ophelia*, Çev. Haluk Bilginer)

OYUNCU:

Sende hiç akıl yok mu?

Hiç göz yok mu sende?

Hiç mi anlamazsın erkekten?

(*Troilus and Cressida – Pandarus, Çev. Haluk Bilginer*)

Dere tepe aşar, çayır çimen gezerim,

Bağ bahçe dolaşır, ırmaklara dalarım,

Rüzgarlara biner, ateşlerden geçerim,

Aydan hızlı koşar, enginlere sığmam taşarım.

(*A Midsummer Night's Dream – Fairy, Çev. Haluk Bilginer*)

Siz hiç aşk derdine deva buldunuz mu?

(*As You Like It – Orlando, Çev. Haluk Bilginer*)

SOYKARILAR:

Evet. Şöyle yaptım.

Beni sevgilin olarak düşün,

Kur yap dedim ona.

Ben de kaprisli bir kadın edasıyla;

Bazen üzgün bazen özlem dolu

Bazen seven bazen gururlu

Bazen şaşırtan bunalımlı bazen

Bazen saçma sapan, maymun iştahlı

Bazen yüzü gülen, ağlamaklı bazen.

Sevdim bazen, sevmedim bazen

Bir ilgilendim ittirdim bazen

Bir gözyaşı döktüm tükürdüm ona bazen:

Kızlarla oğlanların hep yaptığı gibi:

Böylece mecnunluktan onu kurtardım.

Sonra da meczup olmuş

Bu dünyadan elini eteğini çekmiş

Gitmiş bir dağ başına yerleşmiş.

Her duygunun bir sureti var

Ama kendi ortada değil.

(*As You Like It – Rosalind, Çev. Haluk Bilginer*)

4.

Derken asker-

Eser gülrer,

Atıp tutar,

Bir bardak suda

Fırtına kopar.

Sakal bıyık yerinde

Namusu her şeyin üstünde.

Hemen celallenir

Atılır her kavgaya

Topun ağzına girmekten çekinmez

Sabun köpüğünden şöhret uğruna.

(*As You Like It – Jaques, Çev. Haluk Bilginer*)

OYUNCU:

Savaş yoksa bir erkeğe vakur olmak yaraşır.

Ama savaşın gümbürtüsü kulaklarımıza dolunca,

Kaplan kesilmek gerekir.

Kaslar gerilmeli, damarlar şişmeli,

Gazaba dönüşmeli vakar.

Topun ağzından fırlamış gülle gibi,

Korku salmalı yuvasından fırlamış gözler.

Dişler sıkılmalı, burun delikleri kanatlanmalı.

Nefesler tutulmalı, ruh gerilmiş yay gibi olmalı.

Analarımızı mahcup etmeyelim,

Babamızın oğlu olduğumuzu gösterelim.

(*King Henry the Fifth – King Henry, Çev. Haluk Bilginer*)

Bana yamuk hal!

(*Othello, the Moor of Venice – Othello, Çev. Haluk Bilginer*)

SOYKARILAR:

Kudurmuş öfke korkuyu yok eder

Gözü peklilik aklı kör edince

Adama kendi kılıcını yedirir.

Adam kendi kılıcını yer...

(*Antony and Cleopatra, Domitius Enobarbus, Çev. Haluk Bilginer*)

OYUNCU:

Seni kahpenin dölü ...

Beş para etmez alçak seni.

Şimdi seni ayağımın altında çamur gibi ezer,

Kenef duvarına sıva yaparım.

Seni adi alçak rezil
Çanak yalayıcı leş kargası
Aşağılık herif seni,
Seni korkak tırsak orospu çocuğu
Züppe haysiyetsiz sefil seni.
Çıkarı için anasını satacak
Sahtekar müsveddesi pezevenk seni.
Seni kanakkoğlu kanak,
Bu saydıklarımın tek harfini bile inkar edecek olursan
Seni ayaklarımın altına alır
Ciyak ciyak ciyak bağırıyorum.
(*King Lear – Earl of Kent, Çev. Haluk Bilginer*)

SOYKARILAR:

Peki, biz şimdi erkek kılığına girsek,
Belde kılıç elde mızrak
Dipte kadınca bir korku olsa da
Görüntüde cengaver kesilsek.
-Zaten bir sürü ödleğın yaptığı da bu değıl mı?
(*As You Like It – Rosalind, Çev. Haluk Bilginer*)

OYUNCU:

Vay seni hiç oğlu hiç seni,
Seni solda sıfır hergele seni,
O saralı suratını şeytan çarpsın
Ne sırtıp duruyorsun
Soytarı mı sandın beni?
(*Kral Lear – Kent, Çev. İrfan Şahinbaş*)

SOYKARILAR:

Adam almış dünyayı,
İki bacağının arasına, tepemizde dikiliyor.
Biz sefiller de, o bacakların arasında dolanıyoruz,
Mezarlarımıza kavuşmak için.
(*Julius Caesar – Cassius, Çev. Haluk Bilginer*)

OYUNCU:

Utançsın sen!
İnsan kisvesine bürünmüş utanç!
Utançsın sen!
Canavarlaşma bari.
Elimi kana bulamak yakışsaydı bana,
Senin etini kemiğinden ayırırdım.
İblisin önde gideni olsan da

Kadın gibi görünmen koruyor seni benden.
(*King Lear – Duke of Albany, Çev. Haluk Bilginer*)

SOYKARILAR:

Tamam bize dilini öğrettin;
Küfür etmeyi belledik artık.
Bize dilini öğrettiğın için.
Allah belanı versin senin.
(*The Tempest – Caliban, Çev. Haluk Bilginer*)

OYUNCU:

Kötü bilinmektense, iyisi mi, kötü ol
Zaten lekeliyorlar kötü değilsen bile;
Keyif senin hakkındır, ama harcarlar bir yol;
Bizim içimiz tertemiz, kem gözle bakan onlar
Öyleyse herkes, bunu böyle bilsin;
Her yerde herkes kötüdür,
Hem de iktidar kötülerde.
(*121.Sone, Çev. Talat Sait Halman*)

PERDE SONU

II. PERDE

5.

Sonra yargıçtır:

Semiz tavuklarla şişmiş bir göbek,

Haşın bakışlar,

Usturluplu traş.

Bilgiççe deyişler, beylik laflar eder durur.

(As You Like It – Jaques, Çev. Haluk Bilginer)

ÖYUNCU:

Bir ihtimal daha var o da ölmek mi dersin?

Olmak ya da olmamak işte budur soru?

Size nasıl geliyorsa begendığınız gibi.

Keder insanın düzenini alt üst eder...

Hızlı koşan çabuk yorulur...

Hiç görülmemiştir şimdiye kadar

Diş ağrısına dayanan bir feylesof.

Kimse işlemeyi sevdiği günahı sevmez.

Aşkın çabası boşuna.

Hanımefendi saatiniz kaç acaba?

SOYKARILAR:

Senin beynin yağlanmış.

Düğmeleri çözecek kadar yemekten,

Şarap içmekten,

Akşama kadar uyumaktan,

Öyle ahmaklaşmışsın ki

Gerçekten bilmen gerekeni öğrenmeyi unutuyorsun.

Günün hangi vakti olduğunu bilip de

Ne halt edeceksin!

Ama saatler kadeh olsaydı,

Dakikalar besili piliç,

Saniye aşiftenin dili,

Saat kadranı kerhane tabelası,

Güneşin bizzat kendisi de ateşli bir orospu olsaydı

O zaman anlardım niye sorduğunu

(The First Part of King Henry the Fourth – Prince Henry,

Çev. Haluk Bilginer)

ÖYUNCU:

Büyük yangın kendini tüketir.

Ani fırtına erken diner

Hafif yağmur uzun sürer.

Hızlı koşan tez yorulur

Çabuk yiyen lokmasıyla boğulur.

İstemenin sonu yok,

Maymun iştahlı hiçbir şeyden zevk almaz olur.

(King Richard the Second – John Of Gaunt, Çev. Haluk Bilginer)

SOYKARILAR:

Ah ile vah ile saranıp solma

Yazık şu geçirilen ömüre yazık

Erkte vefa ne gezer hanımlar

Bozuk hepsinin mayası bozuk

Bak keyfine eğlencene

Gönlüne neşe saçılın

Güldükçe bahtın açılın

Keyif senin kime ne?

(Kuru Gürültü – Balthasar, Çev. Sevgi Sanlı)

ÖYUNCU:

Sana kur yapan yoksa

Kusuru müzikte ara.

Baktın biri üstüne çok düşüyor,

Her şeyin bir zamanı var de

Dansın bitmesini bekle.

Çünkü bak dinle

Oynaşmak, evlilik ve pişmanlık

Hepsi ayrı dansa benzer:

Oynaşmak İskoç dansı gibi

Ateşli ve hızlı.

Evlilik düğün dansı gibi

Ağırbaşlı usulüne uygun.

Pişmanlıksa geriye doğru hızlı hızlı

Ta ki mezan boylayıncaya kadar.

(Much Ado About Nothing – Beatrice, Çev. Haluk Bilginer)

SOYKARILAR:

Geyiği vuranın ne düşer payına?

Derisi sırtına boynuzları kafaya.

Hor görme o boynuzları

Onlar aile yadigarı

Babanın babası da taktı

Baban da taktı onları.

Boynuz boynuz canım boynuz

Hiç şakaya gelmez boynuz

Boynuz boynuz canım boynuz
Hafife almaya gelmez boynuz.

(As You Like It – Jacques, Çev. Haluk Bilginer)

ÖYUNCU:

Ruhum bedenime der ki: Hadi Şahlan!
Bedene başka bir emre gerek mi var!
Senin adınla kalkar,
Senin adınla koşar zafere,
Bu gururla kabarmış razıdır tepişmeye.
Sevgilim dersem sana
Sakın gücenme bana
Bil ki inmem de kalkmam da
Hep o sevgi uğruna!
Baş koyar yoluna
Senin zevkine köle.
Emredersin kalkar hazır olur başüstüne,
Taaruz biter, süngü düşer
Yatar uyur baş üstüne.
(151.Sone'den alıntı, Çev. Haluk Bilginer)

SOYKARILAR:

Aacan şehvet, ruhu yıkıp geçer boşuna
Utanç mezbelesinde; zevk alıncaya kadar
Yalandır, kalleştir, susar kana ve cana,
Azgın ve korkusuzdur; haindir, sert ve gaddar,
Ama keyif sönünce birdenbire tiksindir:
Delice istediği, öksesine girdi mi
Nefret eder delice: sanki yutmuş gibidir
Yutanları gıldırsın diye konulmuş yemi;
Hem kovalarken gılın, üzgün sona erince,
Yaşanırken mutlu da, üzgün sona erince,
İlkin sevince çağrı, sonra bomboş bir rüya.
İlkin coşkuya çağrı, sonra bomboş bir rüya.
Ne tuhaf ki dünyada bunları bilenler çok;
Cehenneme götüren cennetten hiç kaçan yok.
(129.Sone, Çev. Talat Sait Halman)

6.

Daha sonra altıncı çağ başlar;
Burnun ucunda gözlük,
Göz altlarında torbalar,
Her yeri gibi pantolonu da sarkmış
Bir deri bir kemik kalmış.
O kalın sesi incelmış,
Çocuk sesine dönmüş.

(As You Like It – Jacques, Çev. Haluk Bilginer)

ÖYUNCU:

Kırk yılın kışı, kuşatınca alınır
Kazınınca güzelliğinin tarlasına çukurlar
Fiyakalı gençliğin gururlu mirası
Yitip gider, kaplar her yanı otlar.
O zaman sorarlarsa sana:
Hani nerede güzelliğin,
Nerede gücün kuvvetin? Şehvetin nerede?
Dersen ki şu solmuş gözlerimde!
Yazık olmaz mı, ayıp olmaz mı yitip giden övgülere.
Oysa desen ki: güzel çocuğum taşır güzelliğimi,
Yaşlılığımın hesabını o verecek,
O sürdürecektir bendeki güzelliği.
Güzel çocuğum taşır güzelliğimi,
Sen solarken o açacak yerine
Gör bak nasıl coşacak
Çekildiğini sandığın kanın.
(2.Sone, Çev. Haluk Bilginer)

SOYKARILAR:

Vannı yoğunu gösterme,
Çok bil ama az konuş.
Çok alacaklı, az borçlu ol,
Attan inip eşeğe binme.
Bildiginle yetinme, daha fazlasını öğren.
O zaman senin yirmin iki kere onu aşar.
Atmaktansa, tutmayı bil.
Attan inip eşeğe binme.
İçkiyi kadını bırak,
İnzivaya çekil.
Bildiginle yetinme, daha fazlasını öğren.
O zaman senin yirmin iki kere onu aşar.
(King Lear – Fool, Çev. Haluk Bilginer)

OYUNCU:

Zaman, nankör canavar!
Sırtındaki torbaya,
Hiçlik için sadaka toplar.
Yenilip yutulmuş iyiliklerin kırıntılarıdır o sadaka.
Yapmanla bir olur unutulması yaptıklarının.
Doğrulukta ısrar ve azim
Yüreği sağlam tutar azizim.
(*Troilus and Cressida – Ulysses, Çev. Haluk Bilginer*)

SOYKARILAR:

İyidir ama çok konuşur.
Yaş büyüdükçe akıl küçülür.
Dünyanın hali budur.
(*Much Ado About Nothing – Dogberry, Çev. Haluk Bilginer*)

OYUNCU:

Zaman kibar bir ev sahibidir:
Ayrılanı nazikçe uğurlayan
Yeni geleni kucaklayarak karşılayan.
Güteryüzlüdür hoşgeldin;
Hüzünlüdür, buruktur elveda!
Geçmiş erdemlerine karşılık bekleme, hiçbir zaman.
(*Troilus and Cressida – Ulysses, Çev. Haluk Bilginer*)

SOYKARILAR:

İyidir ama çok konuşur.
Yaş büyüdükçe akıl küçülür.
Dünyanın hali budur.
(*Much Ado About Nothing – Dogberry, Çev. Haluk Bilginer*)

SOYKARILAR:

Sen gönlünü ferah tut; zaman yıkmasın seni
Kader getirecek zaten, her ne getirecekse!
(*Antony and Cleopatra – Octavius Caesar, Çev. Haluk Bilginer*)

OYUNCU:

Gençlikte sevdiğim, sevdiğim zaman
Yaşamak ne güzel, ne güzeldi aman
Ne çabuk, ne çabuk geçerdİ günler
Kanamak bilmezdi gönül
Yıllar geçti sinsice sezdirmeden
Yaşım büktü, büktü belimi

Attı beni karaya denizlerden
Bir varmış bir yokmuş gibi
Kazma kürek, bir iki kazma kürek
Üç beş arşın kefen bezi
Kara toprakta bir delik, bir tümsek
Budur bekleyen budur hepimizi
(*Hamlet – I. Mezarci, Çev. Sabahattin Eyüboğlu*)

SOYKARILAR:

Beş kulaç derinde yatıyor baban
Artık kemikleri mercan, gözleri de bir çift inci.
Başkalaşıyor, durmadan
Hiç yok olmadan, hiç yok olmadan!
Başkalaşıyor hiç durmadan
(*The Tempest – Ariel, Çev. Haluk Bilginer*)

7.

Ve son sahne;
Bu garip olaylar zincirinin son halkası;
İkinci çocukluk.
Tam bir boşluk.
Göz yok, diş yok, tat yok, hiçbir şey yok.
(*As You Like It – Jaques, Çev. Haluk Bilginer*)

OYUNCU:

Hiç kimse hiçbir yerde huzurdan söz etmesin;
Mezarlardan söz edelim,
Mezar taşına yazılacaklardan.
Kurtlardan söz edelim. Kederi yazalım kara toprağa.
Sağanak olmuş gözyaşlarımızla.
Kederi yazalım kara toprağa
Ne bırakabiliriz ki bu dünyaya,
Toprağa yatırılmış bedenden başka.
Bizimdir diyebileceğimiz tek şey ölüm;
Ve kemiklerimizi örten bir avuç toprak.
(*King Richard the Second – King Richard, Çev. Haluk Bilginer*)

SOYKARILAR:

Yarın ardından yarın ardından yine yarın,
Günden güne böyle sinsice sokulur işte.
Vakt-i zaman gelir. Gelir vakt-i zaman.
(*Macbeth – Macbeth, Çev. Haluk Bilginer*)

OYUNCU:

Benimle dalga geçmeyin.
Alay etmeyin benimle.
Ahmak, sefil bir ihtiyarım ben.
Dalga geçmeyin benimle.
Yaş 80; ne bir saat fazla, ne de
Bir saat eksik,
İşin aslı, aklım başımda değil.
Sanki sizi tanıyorum, sizleri de
Ama emin değilim.
Şu an neredeyim şu giysiler kimin
Dün gece nerede uyudum,
Bilmiyorum, Hatırlamıyorum.
(*King Lear - King Lear, Çev. Haluk Bilginer*)

SOYKARILAR:

Saat on!
Saat dokuzdu tam bir saat önce
On bir olacak bir tur daha dönünce.
Dünya böyle salınır işte,
Günden güne olgunlaşırız, oluruz,
Günbegün çürürüz, yok oluruz.
(*As You Like It - Jaques, Çev. Haluk Bilginer*)

OYUNCU:

Ah keşke, ben de soytarı olsaydım,
Tek isteğim bu.
Şöyle alacalı şeyler giyseydim, yani soytarı olsaydım.
Rüzgar gibi özgür.
En fazla gocunan, en çok gülerdi bana.
Giyeyim şu alacalı kostümleri de içimi dökeyim.
Rüzgar gibi özgür olsaydım
Eserdim canımın çektiğine, soytarı olsaydım.
Kurtarayım şu dünyayı hastalıklarından
Yeter ki katlansınlar, acı ilaca.
Giyeyim şu alacalı kostümleri de içimi dökeyim.
(*As You Like It - Jaques, Çev. Haluk Bilginer*)

SOYKARILAR:

Ölüm döşeğindekiilerin söyledikleri
Dikkat gerektirir: senfoni dinler gibi.
Az konuşurlar ama boş konuşmazlar.
Acı onlara doğruyu söyler.
Bir daha hiç konuşamayacakların sözleri
Gençliğin zevkliğiyle boş konuşanlardan

Daha çok dinlenir.

Yaşamın sonu yaşamdan daha çok önemsenir;
Güneşin batışı, müziğin bitişi gibi.
En son söylenen, en çok hatırdadır kalır.

(*King Richard the Second - John of Gaunt, Çev. Haluk Bilginer*)

OYUNCU:

Buraların hakimi ben olsaydım
Her şeyi tersine çevirirdim.
Ticaret yasaklardım,
Hakimin adı bile olmazdı.
Zengin olmaz, yoksul olmaz
Köle olmaz, sözleşme olmaz
Miras olmaz, sınır olmaz
Tarım bağ bahçe olmaz
Mülk olmazdı mülk.
Madene, mısıra, şaraba, yağa ihtiyaç olmazdı.
Çalışmak ortadan kalkar, kimse çalışmazdı.
Herkesin tembellik hakkı olurdu.
Herkes masum, herkes saf.
Hükmeden olmazdı,
Doğa ürettiği gerekli olan herşeyi
Biz hiç ter dökmeden. Hem de hiç.
İhanet, cinayet, bıçak, kılıç,
Mızrak, hançer, top tüfek olmaz,
Makineye gerek kalmazdı.
Bizde olmayanı doğa bize cömertçe, bol bol verir.
Benim masum insanlarımla, aç kalmazdı.
(*The Tempest - Gonzalo, Çev. Haluk Bilginer*)

SOYKARILAR:

Anlıyorum ki, zaman insanlığın kralı
Hem anası hem babası hem de mezarı.
Canı ne isterse onu veriyor insana,
İnsanın istediğini değil.
(*Pericles - Pericles, Çev. Haluk Bilginer*)

OYUNCU:

Vazgeçtim bu dünyadan tek ölüm paklar beni
Değmez bu yangın yeri avuç açmaya değmez
Değil mi ki çığnenmiş inanan en seçkini
Değil mi ki yoksullar mutluluktan habersiz
Değil mi ki ayaklar altında insan onuru
Vazgeçtim bu dünyadan tek ölüm paklar beni

O kız-oğlan-kız erdem, dağlara kaldırılmış
Ezilmiş hor görülmüş el emeği göz nuru
Ödlekler geçmiş başa derken mertlik bozulmuş
Değmez bu yangın yeri avuç açmaya değmez

Değil mi ki korkudan dili bağlı sanatın
Değil mi ki çalgınlık sahip çıkmış düzene
Değil mi ki kötüler, kadı olmuş Yemen'e
Doğruya doğru derken eğriye çıkmış adın

Vazgeçtim bu dünyadan, dünyamdan geçtim ama
Seni yalnız komak var, o koyuyor adama.
(66.Sone, Çev. Can Yücel)

SONDEYİŞ- SOYKARILAR

"İyi şaraba şişe gerekmez derler
İyi oyuna da son deyiş.
Ama yine de
İyi şarabı güzel şişelere koyarlar,
İyi oyunun sonuna da sondeyiş"
(As You Like It – Rosalind, Çev. Haluk Bilginer)
"der şekspir":

Sevgili dostlar, büyük şeyler birleştirdi bizi,
Küçük şeyler ayırmasın.
Sitem varsa tatlılık dinleriz.
Farklı düşüncemizi
Avaz avaz dökersek ortaya
Kaş yaparken göz çıkarabiliriz.
Onun için değerli dostlar
Tatlı sözü elden bırakmayalım,
(Anthony and Cleopatra, Lepidus, Çev. Haluk Bilginer)
"der şekspir":

OYUNCU-SOYKARILAR

Toprağınızdan bereket eksik olmasın
Ambarınız, kileriniz boş kalmasın.
Salkım salkım üzüm sarsın asmaları,
Meyve yüküyle eğilsin ağaç dalları.
Baharınız uzun sürsün, acele etmesin;
Hasat mevsiminin son gününü bekdesin.

Yoksulluk, darklık sizden uzak dursun,

şekspir'in ve de oyun atölyesi'nin
hayır duası üzerinize olsun.
(Fırtına – Ceres, Çev. Bülent Bozkurt)

